

aktu samém. Nějaké pozitivní normy, která by poskytnutí příspěvku kvalifikovala jako opatření pouze provisorní, jež dodatečně může býti úřadem měněno, není. Normy takové nelze shledávati ani v § 20 odst. 5 ve znění zák. č. 169/30, který se vztahuje pouze na případ, kdy úřad dozorcí schvaluje obci zápůjčku. Není-li tu však takové normy, a není-li tu ani pozitivního předpisu, který by určitý veřejný zájem uznával za tak závažný, že by ospravedlňoval i zásah do nabytých práv strany, pak nelze úřadu přiznati právo, aby svůj povolovací akt jednou vydaný v neprospěch strany jednostranně měnil.

Tím méně může ovšem takový zásah odůvodniti okolnost, že zem. výbor, rozvrhuje dotaci, kterou má po ruce, na obce, jež o příspěvek požádaly, nemá pro krátkost času možnost opatřiti si dostatečný přehled o všech okolnostech pro správné rozvržení dotace rozhodných; to mohlo by býti důvodem, aby zem. výbor, povoluje obci určitý příspěvek, učinil tak s výhradou dodatečné rektifikace, nemůže však ospravedlniti, aby zem. výbor výhodu danou obci bezvýhradně dodatečně restringoval.

Výměrem z 24. března 1933 zem. výbor povolil obci příspěvek sice jen s určitými podmínkami, nevyhradil si však, že bude ho použito jenom k úhradě povinností, které má obec proti určitému věřiteli, a že bude s pominutím obce přímo vyplácen tomuto věřiteli. Nemohl proto nař. opatřením na újmu volné disposiční moci, ponechané obci co do použití příspěvku výměrem z 24. března 1933, dodatečně takováto omezení stanoviti.

Č. 12.298.

Samospráva obecní (Slovensko): * Pravomoc vládního komisaře podle § 28 zák. č. 243/1922 Sb. o prozatímní úpravě zřízení obcí na Slovensku jest omezena na akty běžné správy a akty do té míry neodkladné, že by jich odsunutím vzešla obci podstatná škoda.

(Nález z 20. února 1936 č. 10.683/36.)

V ě c: R. Aladár V. v Mukačevě proti rozh. zem. úřadu v Užhorodě z 5. září 1933 o systemisaci zaměstnanců města Mukačeva.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Vyhláškou z 22. dubna 1933 oznámil vládní komisař města Mukačeva, že na základě práva daného mu výměrem zem. úřadu v Užhorodě ze 14. ledna 1933 sestavil definitivní text statutu o systemisaci zaměstnanců města Mukačeva, a připojil poučení o opravných prostředcích.

Zemský úřad v Užhorodě výměrem z 5. září 1933 odvolání Aladára V. zamítl z těchto důvodů: »Výměrem zem. úřadu ze 14. ledna 1933 bylo obec. zastupitelstvo města Mukačeva rozpuštěno a dočasnou správou městských záležitostí pověřen ve funkci vládního komisaře Karel B., policejní rada v Mukačevě, s poradním sborem. Podle obsahu řečeného výměru přísluší vládnímu komisaři samostatný výkon pravomoci starosty města, městské rady a městského zastupitelstva, při čemž

není vázán usnesením poradního sboru. Z uvedeného plyne, že vládní komisař jest oprávněn rozhodovati o věcech, jež spadají do oboru působnosti městského zastupitelstva. Městské zastupitelstvo jednalo sice o statutu systemisace služebních míst městských zaměstnanců vícekrát a naposledy ve schůzi 20. října 1932, i vyneslo příslušné usnesení, které však nenabýlo platnosti, ježto nebylo dohlédacím orgánem schváleno. V důsledku toho vládní komisař, jakož i městské zastupitelstvo jsou stejně oprávněni usnesení, podléhající schválení dohlédacího úřadu, jež nebyla ještě schválena, měniti, resp. doplňovati. V daném případě vládní komisař města stanovil definitivní text uvedeného městského statutu v dohodě s poradním sborem, ke kterémužto opatření podle cit. výměru zem. úřadu byl oprávněn.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Na sporu jest otázka pravomoci vládního komisaře města Mukačeva.

Výměr zem. úřadu v Užhorodě ze 14. ledna 1933, jímž v důsledku rozpuštění obec. zastupitelstva v Mukačevě byl dočasnou správou městských záležitostí pověřen vládní komisař, nemůže jeho pravomoc rozšiřovati nad meze zákonem stanovené. Dlužno proto zkoumati, má-li názor žal. úřadu, že vládní komisař, pověřený dočasnou správou městských záležitostí v Mukačevě, jest oprávněn bez omezení rozhodovati ve věcech, patřících do oboru působnosti městského zastupitelstva, oporu v platném právním řádu.

Podle § 28 zák. č. 243/22, jímž bylo nahrazeno ustanovení § 34 vlád. nař. č. 171/23 Sb. (§§ 1 a 2 zák. č. 62/25 Sb.), má župan (nyní podle § 5 odst. 1 org. zák. č. 125/27 Sb. zem. úřad) právo rozpustiti zastupitelstvo, v kterémžto případě učiní současně opatření o dočasné správě obecních (městských) záležitostí. Z principu samosprávy obcí i ze znění cit. § 28 »opatření o dočasnej správě obecných (městských) záležitostí« dlužno souditi, že pravomoc vládního komisaře jest obmezena jen na běžné záležitosti, a že nad tyto meze může vládní komisař předsebráti nejvýše jen ještě takové akty, které jsou do té míry neodkladné, že by jejich odsunutím vzešla podstatná škoda. Takto pojímá pravomoci obecního gerenta nss ve své konstantní judikatuře na podkladě ustanovení čes. a mor. obec. řádů, majících v podstatě stejné znění jako cit. předpis § 28 (srov. Boh. A 9211/31, 1069/21, 1129/22 a j.). I kdyby se pak za to mělo, že cit. předpis § 28 jest jen normou kompetenční, již na věcném obsahu ustanovení § 61 zák. čl. XXII:1886 nebylo nic změněno, dospělo by se k stejnému závěru, neboť tento předpis mluví také jen o »prozatímní správě záležitostí«.

St-I ve svém instančním odvolání popíral pravomoc vládního komisaře k vyhlášenému opatření, tvrdě, že neběží ani o běžnou, ani o nutnou záležitost.

Žal. úřad, vycházející z nesprávného právního názoru, že pravomoc vládního komisaře rovná se úplně pravomoci městského zastupitelstva, nezabýval se právně relevantní otázkou, týká-li se opatření vládního komisaře záležitosti běžné, po případě naléhavé, a nezbylo proto než nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.